

Sygn. akt III RC 266/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Janina Olchowska

Protokolant: st.sekr.sądowy Donata Romanowska

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2022r. rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej N. Ł. reprezentowanej przez matkę J. Ł.

przeciwko T. Ł.

o podwyższenie alimentów

1. Powództwo oddała.

2. Zwalnia pozwanego od opłaty sądowej, od której powódka była zwolniona z

mocy ustawy.

Sygn. akt III RC 266/21

UZASADNIENIE

W dniu 21 grudnia 2021 r. wpłynął do Sądu pozew J. Ł. działającej na rzecz małoletniej córki N. Ł. przeciwko T. Ł. o podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej N. z kwoty 700 zł miesięcznie do kwoty 1.500 zł miesięcznie, płatnej z góry do 10-tego każdego dnia miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniej – J. Ł., poczynając od dnia wniesienia pozwu. Wniosła także o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

J. Ł. w uzasadnieniu swego stanowiska wskazała, że pozwany T. Ł. jest obecnie zobowiązany do łożenia na rzecz małoletniej N. alimentów w wysokości 700 zł miesięcznie, a od chwili zasądzenia alimentów minęły 2 lata. Podała, że pozwany w sierpniu 2020 r. urwał kontakt z córką, obwiniając za to matkę dziecka. Nie partycypuje w dodatkowych kosztach utrzymania dziecka takich jak zakup kurtki, butów, czy wymiana komputera i telefonu. J. Ł. wskazała, że prosiła pozwanego o pomoc w pokryciu kosztu zakupu aparatu ortodontycznego dla małoletniej, albowiem ma ona poważną wadę szczęki i uzębienia i jest astmatyczką. Zdaniem przedstawicielki ustawowej małoletniej N. pozwany pod wpływem alkoholu zaczepiał córkę na mieście, a matkę dziecka oczerniał. Z tego powodu J. Ł. wraz z małoletnią N. postanowiła wyprowadzić się z rodzinnego miasta i zamieszkać w G.. J. Ł. podała, że obecnie utrzymuje się z prowadzenia działalności ubezpieczeniowej. Jej dochód jest różny w zależności od miesiąca. Wskazała, iż nie jest jej łatwo, albowiem musi pozyskiwać klientów w nowym mieście, opłacać stancję, wizyty u ortodonta, a nadto musiała pożyczyć pieniądze na zakup aparatu ortodontycznego dla małoletniej córki. Przedstawicielka ustawowa małoletniej N. podkreśliła, że została sama z wychowaniem córki. Zaznaczyła, że pędząca inflacja pożera większość zarobionych środków. Podała, że koszt wynajmu mieszkania to kwota 1.300 zł miesięcznie plus media 250 zł; ZUS –1.457 zł; ortodonta co drugi miesiąc –150 zł.

J. Ł. podała, że pozwany jest stolarzem i dodatkowo zarabia po godzinach. Wskazała, że pozwany związał się z inną kobietą, więc łatwiej im się żyje pod względem finansowym, a ponadto po śmierci matki odziedziczył połowę majątku.

W odpowiedzi T. Ł. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, iż w niniejszym postępowaniu nie pojawia się sytuacja braku środków na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, a żądanie przedstawicielki ustawowej dotyczy jedynie znacznego podniesienia standardu życia małoletniej, który już w chwili obecnej znacznie przewyższa poziom życia pozwanego. Podał, że załączone do pozwu rachunki wskazują, że sytuacja materialna powódki jest bardzo dobra. Przedstawił, że nie ma obowiązku zaspokajania wszelkich potrzeb dziecka, gdyż jego przyczynienie się do zaspokojenia tych potrzeb obejmuje tylko tę część potrzeb, którą Sąd uzna za usprawiedliwią. Wskazał, że koszty wynajmu mieszkania nie mogą mieć wpływu na wysokość obowiązku alimentacyjnego, a jako usprawiedliwione koszty utrzymania dziecka mogą być uznane jedynie ryczałtowe koszty zużycia wody, prądu, gazu, jednakże z uwzględnieniem faktu, że w mieszkaniu przebywają zarówno matka i jej partner życiowy. Podał, iż trudno za rzeczywiste koszty utrzymania dziecka uznać wpłaty na rzecz ZUS. Pozwany podkreślił także, że zakup aparatu ortodontycznego był już jednym z powodów złożenia pozwu o podwyższenie alimentów w 2019 r., a matka małoletniej twierdziła, że nie ma pieniędzy na zakup aparatu. Z posiadanych przez pozwanego informacji wynika, że matka małoletniej powódki jest obecnie w nowym związku i to z uwagi na nowego partnera pochodzącego z G. zaczęła stopniowo wyprzedawać rzeczy osobiste i córki, a mieszkanie w którym mieszkała wraz z córką zostało wystawione „do odstąpienia” za kwotę 140.000 zł, a matka N. nadal musi za to mieszkanie uiszczać czynsz. Podał, że zarówno matka małoletniej powódki, jak i pozwany nadal spłacają kredyt, który został przeznaczony na partycypację mieszkania w TBS w L., a którego J. Ł. teraz chce się pozbyć. Zdaniem pozwanego, J. Ł. zamieszkała wraz z córką w mieszkaniu swojego nowego partnera i w rzeczywistości nie ponosi tak wysokich kosztów, które wskazała w pozwie.

T. Ł. podał, że od kilku lat pozostaje w związku z M. S., a w dniu (...) urodził się im syn W.. Mieszka z nimi również syn M. S. z poprzedniego związku, a mieszkanie które zajmują pochodzi z zasobów Gminy D.. Wskazał, że jego partnerka nie pracuje, wychowuje syna i pobiera zasiłki z MOPS w łącznej kwocie 1.500 zł miesięcznie, a dodatkowo otrzymuje alimenty w kwocie 700 zł miesięcznie i korzysta z programu 500+. T. Ł. podał że pracuje w Zakładzie (...). A. O. w Ł. i zarabia około 2.000 zł miesięcznie. Dojeżdża do pracy samochodem około 20 km. Miesięczne wydatki określił następująco: czynsz– 248,15 zł; cyfrowy P. – 40 zł; energia – 180,54; węgiel – 234 zł; kredyt – 210; dojazdy do pracy – 300 zł; telefon – 60 zł; alimenty –700 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia N. Ł. urodziła się (...) i jest córką J. Ł. i T. Ł.. Wyrokiem z dnia 09 lutego 2017 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał przez rozwód małżeństwo J. Ł. i T. Ł., bez orzekania o winie. Ponadto Sąd zasądził od T. Ł. na rzecz małoletniej N. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie. Następnie na mocy ugody zawartej w dniu 21 listopada 2019 r. przed Sądem Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim w sprawie o sygn. akt III RC 74/19 T. Ł. zobowiązał się łożyć tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej córki N. kwotę po 700 zł miesięcznie. W ówczesnym czasie małoletnia N. mieszkała wraz z matką w L., w mieszkaniu z zasobów TBS, w którym niegdyś mieszkał również pozwany. Opłaty za czynsz, wodę, gaz i światło opiewały na kwotę około 840 zł miesięcznie. N. miała wówczas 12 lat i uczęszczała do szkoły podstawowej. Brała udział w dodatkowych zajęciach plastycznych, których koszt wynosił 20 zł miesięcznie. Wówczas matka małoletniej odbywała staż zawodowy, a nadto uczęszczała na płatne studia.

W owym czasie pozwany T. Ł. wyjeżdżał do pracy do Niemiec. Wówczas w ciągu trzech miesięcy za granicą zarobił 3.500 euro. Mieszkał wraz ze swoją matką. Oprócz małoletniej N. nie posiadał innych dzieci na utrzymaniu

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 7 akt sprawy SO w Olsztynie o sygn. VI RC 902/16; wyrok SO w Olsztynie z dnia 09 lutego 2017 r., sygn. akt VI RC 902/16; ugoda z dnia 21 listopada 2019 r. zawarta przed SR w Lidzbarku Warmińskim w sprawie o sygn. akt III RC 74/19; akta sprawy SR w Lidzbarku Warmińskim o sygn. akt III RC 74/19.

Obecnie małaletnia N. ma 15 lat. Od września rozpocznie naukę w pierwszej klasie liceum ogólnokształcącego w G.. N. od lipca 2021 r. nosi aparat ortodontyczny, w związku z czym co drugi miesiąc korzysta z wizyt u ortodonta. Koszt jednej to kwota 150 zł. Małaletnia jest alergiczka, ma astmę. Rozpoznano u niej także skrzywienie przegrody nosa oraz cechy refluksu przełykowo-krtaniowego.

/dowód: faktura k. 9; skierowanie k. 56; zaświadczenie lekarskie k. 109; wyjaśnienia J. Ł. k. 296v., 297)

Matka małaletniej – J. Ł. jest w związku partnerskim z P. D.. Razem z nim i córką N. mieszka w G. w mieszkaniu będącym własnością partnera. Opłaty za mieszkanie to: czynsz – 550 zł; woda – 100 zł; energia – 70 zł. (...) J. Ł. jest kierowcą zawodowym. Miesięcznie zarabia 4.000 – 5.000 zł. Spłaca kredyt mieszkaniowy w kwocie 1.700 zł miesięcznie. Matka małaletniej powódki prowadzi działalność ubezpieczeniową. Zarabia 2.500–3.000 zł miesięcznie. Wynajmuje biuro w G., za które miesięcznie płaci 650 zł, a także opłaca ZUS w kwocie 700 zł miesięcznie. J. Ł. w dalszym ciągu dokonuje opłat czynszowych za mieszkanie TBS w L. w kwocie około 600 zł miesięcznie. W mieszkaniu tym nikt nie zamieszkuje. Rodzice małaletniej N. w 2015 r. zaciągnęli pożyczkę. Zarówno J. Ł., jak i T. Ł. spłacają jej raty po około 220-230 zł każdy z nich.

/dowód: pismo wspólnoty mieszkaniowej k. 111, 153; umowa pożyczki k. 54, wyjaśnienia J. Ł. k.121-122; potwierdzenie transakcji k. 163)

Pozwany T. Ł. jest zatrudniony jako stolarz w zakładzie meblarskim w Ł.. Zarabia równowartość minimalnego wynagrodzenia w ramach umowy o pracę. W 2021 r. osiągnął dochód w kwocie 30.600 zł. Pozwany systematycznie przekazuje na utrzymanie małaletniej N. kwotę 700 zł miesięcznie. Pozwany pozostaje w związku partnerskim z M. S., a w dniu (...) urodził im się syn W.. Nadto partnerka pozwanego posiada również 12-letniego syna z poprzedniego związku, na którego utrzymanie otrzymuje alimenty w kwocie 700 zł. Małaletni jest niepełnosprawny, w związku z czym M. S. pobiera zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 218 zł. Partnerka pozwanego pozostaje bez pracy, zajmuje się dziećmi. Utrzymuje się ze świadczeń socjalnych. Rodzina mieszka w jednopokojowym mieszkaniu socjalnym w D., należącym do M. S.. Opłaty za energię wynoszą około 180 zł miesięcznie, zaś czynsz 250 zł. Lokal ogrzewany jest piecem kaflowym na węgiel. Rodzina otrzymuje dodatek mieszkaniowy w kwocie 50 zł miesięcznie. Pozwany wraz z siostrą odziedziczyli 3-pokojowe mieszkanie w L., które na razie stoi puste. Pozwany spłaca kredyt w kwocie 220 zł miesięcznie.

/dowód: umowa o pracę k. 28; aneks do umowy o pracę k. 29; zawiadomienia o płatności k. 26, 27; kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia k. 32; PIT-11 pozwanego k. 156; wyjaśnienia pozwanego k. 122v., 297, 297v.; zeznania świadka M. S. k. 274, 274v.; zeznania świadka A. O. (2) k. 296).

Sąd zważył, co następuje:

Rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a zakres tych świadczeń wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby dziecka, z drugiej możliwości zarobkowe i majątkowe rodzica – art. 133 § 1 oraz art.135 § 1 kro. Zgodnie z przepisem art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Rodzice małaletniej N. ugodę w zakresie obowiązku alimentacyjnego pozwanego w kwocie po 700,- zł miesięcznie na rzecz małaletniej N. Ł. zawarli w dniu 21 listopada 2019 r. Nie ulega wątpliwości, iż z uwagi na panującą wysoką inflację, od tego czasu wzrosły koszty utrzymania zarówno małaletniej powódki, jak i pozwanego. Nadto małaletnia zaczęła nosić aparat ortodontyczny, co aktualnie wiąże się z kolejnymi wydatkami w związku z koniecznością odbywania wizyt u specjalisty.

Jednakże, zauważyć należy, że w trakcie poprzedniej sprawy alimentacyjnej pozwany pracował zawodowo na terenie Niemiec, a jego możliwości zarobkowe były znacznie wyższe niż obecnie, po powrocie do kraju. Dzięki pracy za granicą posiadał środki, które pozwalały mu na partycypowanie w kosztach utrzymania córki na poziomie 700 zł miesięcznie i w związku z tym zawarł ugodę przed sądem. Obecnie jego sytuacja ulega zmianie, gdyż pozwany mieszka w Polsce. Jest aktywny zawodowo, posiada pracę w zakładzie stolarskim. Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego, iż jego wynagrodzenie stanowi równowartość minimalnego wynagrodzenia w Polsce. Potwierdził to również przesłuchany w toku procesu świadek, będący pracodawcą pozwanego – A. O. (2). Obecnie zarobki pozwanego kształtują się więc na poziomie około 2.360 zł netto miesięcznie. T. Ł. codziennie musi jednak dojeżdżać do pracy około 20 km, a zakup paliwa generuje dodatkowe koszty. Wskazać również należy, iż możliwości dorobienia po pracy, w przypadku pozwanego są ograniczone z uwagi na posiadany przez niego fach. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż do wykonywania działalności w zakresie stolarstwa niezbędne są nie tylko specjalne narzędzia i maszyny, ale również miejsce, gdzie usługi mogą być wykonywane. Potrzebne są zatem znaczne środki finansowe, których w ocenie Sądu pozwany obecnie nie posiada. Zatem obecne możliwości pozwanego wyznacza wysokość jego wynagrodzenia, które wynosi ok. 2400,- zł. Istniejący obowiązek alimentacyjny T. Ł. na rzecz małoletniej N. w kwocie po 700 zł miesięcznie stanowi ok. 30% wynagrodzenia pozwanego, a zatem na utrzymanie pozwanego oraz jego młodszego dziecka z aktualnego związku pozostaje pozostałe ok. 70%, a przy uwzględnieniu, że na młodszego dziecko – przeznaczy mniej bo ok. 20% wynagrodzenia, to jemu na utrzymanie pozostanie ok. 50 %.

Zdaniem Sądu proporcje w myśl których, na utrzymanie starszego dziecka pozwany przeznaczy tak jak dotychczas ok. 30 % zarobków, na młodszego ok. 20 %, a na swoje potrzeby jako osoby dorosłej – pozostałe ok. 50 % - są prawidłowe.

Powyższa argumentacja wskazuje, że sytuacja finansowa pozwanego od czasu zawarcia ugody w przedmiocie podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej N. uległa pogorszeniu, gdyż pozwany ma jeszcze jedno dziecko na utrzymaniu, a ponadto powrócił z Niemiec i uzyskuje znacznie niższe dochody, pomimo niezwłocznego zatrudnienia.

Podnieść należy, że jak wynika z cytowanego uprzednio art. 135 krio na wysokość obowiązku alimentacyjnego mają wpływ nie tylko usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, ale także zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. W ocenie Sądu możliwości zarobkowe pozwanego wyznacza wysokość jego zarobków.

Wydaje się, że skoro pozwany przeznacza na utrzymanie córki kwotę po 700 zł miesięcznie, a powódka która również jest zobowiązana do alimentacji dziecka – połowę tej kwoty, czyli 350,- zł miesięcznie, gdyż w pewnym zakresie swój obowiązek alimentacyjny realizuje już poprzez osobiste starania w wychowanie, leczenie i utrzymanie małoletniej- to łączna kwota w wysokości 1050,- zł miesięcznie powinna zaspokoić usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki.

Tym bardziej, że w toku prowadzonego postępowania ustalono, że poprawie uległa sytuacja finansowa J. Ł.. Matka małoletniej rozwija prowadzoną działalność ubezpieczeniową, ostatnio przejęła agencję opłat i sama przyznała, że w perspektywie liczy na znacznie wyższe dochody. Zauważyć należy, że w cenie Sądu postawa pozwanego w postaci ignorowania próśb J. Ł., w zakresie pokrycia części wydatku związanego z aparatem ortodontycznym jest naganna i nie zasługuje na aprobatę. Zdaniem Sądu, brak po jego stronie możliwości do finansowego uczestniczenia w kosztach aparatu ortodontycznego powinien w sposób kulturalny wskazać i uargumentować w trakcie komunikacji z w tej sprawie z matką dziecka.

Mając na uwadze powyższą argumentację, powództwo o podwyższenie alimentów należało oddalić z uwagi na brak możliwości zarobkowych po stronie pozwanego i orzec jak w części dyspozytywnej wyroku.